

[Ivar Hansen]

i landet af et omfang, som det ville have været ganske svært at leve med. Så havde vi vitterlig været i den situation, som den tidligere socialdemokratiske socialminister Bent Rold Andersen manende beskrev i artikler for nylig, hvor han sagde: vi var jo på vej ud i en situation, hvor vi ikke længere havde råd til at hjælpe dem, der havde hjælp behov. Det perspektiv synes jeg også hr. Svend Auken skulle erindre sig.

Når man hører hr. Svend Aukens seneste indlæg i dag, kan man sige: hr. Svend Auken spørger og spørger og spørger, og imens sker tingene rundt omkring hr. Svend Auken, men heldigvis er der et flertal, som alligevel kan agere, når socialdemokratiet har valgt at sætte sig udenfor.

Min sidste bemærkning her i anden omgang skal gå til hr. Anker Jørgensen. I debatten om en atomvåbenfri zone i Norden opfordrede hr. Anker Jørgensen meget stærkt regeringen til nu at tage initiativer over for de øvrige nordiske landes regeringer, komme i gang med forhandlinger. Noget må ske, sagde en utålmodig hr. Anker Jørgensen.

Jeg synes, hr. Anker Jørgensen talte alt for lidt om de betingelser, om de sikkerhedsmæssige garantier, der må være opfyldt, før det blot kan have nogen mening at tale om en atomvåbenfri zone i Norden.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ja, hr. Svend Auken spørger og spørger og spørger, men svar får han bestemt aldrig. Om et øjeblik skal folketetinget tage stilling til en dagsorden om en række punkter, hvorom det på forhånd vides, at forslagsstillerne indbyrdes ikke er enige. Vi har spurgt, hvornår det skal ske, på hvilket grundlag det skal ske osv. Vi har allerede haft én fremtrædende forslagsstiller heroppe, hr. Gammelgaard – ikke et ord. Vi har haft venstres stærke mand, hr. Ivar Hansen, heroppe – ikke et ord om, hvordan disse ting skal forstås.

Til gengæld går hr. Ivar Hansen ind i en hel masse betragtninger, hvor han benægter, at afstanden mellem de privilegerede og de ikke-privilegerede i vort samfund øges dag for dag, ikke mindst som følge af den økonomiske og den sociale politik, der føres her i landet, og det var det, jeg advarede imod; det er en udvikling, jeg anser for at være be-

kymrende, og som jeg sagde førte til en spaltning af nationen.

Når jeg siger, at regeringen er ubekymret for denne udvikling, hænger det sammen med det simple forhold, at mange borgerlige mennesker og navnlig borgerlige mennesker, der er toneangivende i den nuværende koalition, mener, at selve det, at der er skel i befolkningen, at der er ulighed, at der er forskel på folk, er en forudsætning for det personlige initiativ. Netop lighedsmageriet, netop den sociale øllebrødsbarmhjertighed for nu at gentage alle de ord, vi hører ustandselig ude omkring ved møderne er dominerende, er forklaringen på, at denne skæve udvikling fortsætter og fortsætter. Men kom ikke og sig til mig, at det kun er de dårligt stillede i denne befolkning, der har råd til at yde ofre, og at alle vi, der har vores på det tørre, hver eneste gang skal gå fri.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg tror, vi efterhånden er blevet klar over, at hr. Svend Auken ynder at omtale stærke mænd, og det vil jeg da gerne kvittere for – det synes jeg jeg efterhånden skylder hr. Svend Auken – ved at sige til socialdemokratiets kronprins, hr. Svend Auken, at det, jeg fandt anledning til at sige her i anden omgang – jeg kan se på hr. Risgaard Knudsens ansigtsudtryk, at han er helt enig i det – altså det, jeg fandt anledning til at sige lidt om her i anden omgang – måske kokettere lidt med, hr. Svend Auken – var netop hr. Svend Auken, der spørger og spørger og spørger, og det var i og for sig kun udtryk for en konstatering af, at socialdemokratiet efterhånden har placeret sig i spørgerens rolle, spørgeren, der er uden for indflydelse, og spørgeren, der må se på, at de politiske beslutninger bliver truffet af et andet flertal.

Det, jeg har ønsket at give udtryk for her i dag, har i og for sig kun været en stille forundring over, hvorvidt det i det lange løb kan være en tilfredsstillende attitude og en tilfredsstillende placering at indtage for socialdemokratiet.

Jeg kan heller ikke lade være med at gentage, at vi ikke er så langt fra en periode, hvor flere og flere havde udsigt til at komme ud i arbejdsløshed, hvor arbejdsløsheden under hr. Svend Auken som arbejdsminister